

famelicus: circūfertur et nudus: ipse vero suburbana vel laxiora: balneas et ambulacra: frustra; multa struis cubilia: illi vero neq; angustuz aliqđ impuris tegumētū: qui coruus vultu trib⁹ celsissima struis tectorū fastigia. Quid hac fieri peius secordia pōt et furijs: sunt eni hec p extrema quadā habēda infania: q nec verbis quidem poterit satis explicari. licebit tñ si libet eiusmōi a nobis egritudinez et si p grauez propullare. neq; id tñ potis factū ē: sed etiā facile: neq; facile modo h̄ eo facilius pestilēti hoc ⁊ animi et corpis morbo liberabimur: q̄ ⁊ medicus aderit oim excellētissimus. Ita itaq; erit p nos et alliciendus et hortādus: se nobis iungat. Cōferēda int sup i mediū nostra oia: et ipsi nos: volūtas sez et animi pōpitudine. nullū rebus alijs opus habet: mō hec tulerit: de se oia prestabit. Cōferam⁹ itaq; que nostri sunt iuris: vt meliori dum vimumus validudie vsi: bona illa futura consequamur.

Et misericordes simus sicuti pater celestis qui filiū suū tradidit

Sermo. v.

Quo tandem ipsi digni supplicio iudicabimur siq̄dez p̄ anulus oblati hūsti quo tenebatur desiderii: neq; celestia ipsa magnificabat: nos vero que vel ceno ⁊ luro volūtatur Chusto p̄ferimus: cuius amore et gehennam ille adire: si fieri id necesse foret: percipit: et celest. regni iacturaz pati: nos vero a Pauli magnanimitate lōgo interuallo distātes: cū neq; p̄ntia aspernemur: ne digni quidē erim⁹: qui eius calceos at tractemus: siquidē ille pro ei⁹ summa in Chustū pietate et obseruātis: nec celi regiam pro regno ducit. nos hō eū cuius opa et admirari videmur ⁊ magnificē. quod eq̄dē optarē: contē

ptui habemus. postq̄ qz nobis celeste illud imperiū p̄tereūtes: ymbrias quondie et insomnia cōlectamur. taz et si deus pro suo in nos amore ⁊ pietate: se nec secius gerat: q̄ solet indulgentissimus pater in liberos cōtumaces qui cū eos videat sui assidue consuetudinis tedio affectos: alia quadā arte ad se pellicit. At nos cum nullo Xpi decenti amore teneamur ⁊ si plerisq; vt in officio derieat rebus obiectis: residere apud se haudquaq; toleramus: quin ad ineptias pot⁹ pueriles trahimur et ludos: que omnia Paul⁹ nec mediocriter abhorrebat: quin vt ingenius et liber filius: genitoris amāntissimus querit se illi assiduis dederit: cuz eoq; et solo versari. nec si magnā habet in ceteris rōnem sed longe minorē q̄ filii deceat: nō eī pari se quo ⁊ patrē honore dignatur. siquidē cū patrem attendit: sua nihil putat mauultq; cuz patre i plagis et cruciatu versari: q̄ se iūctus i delicijs esse. Idcirco non possum nō vehemēter Paulum admirari: qui solus ob xpi gratiā tulerit omnia: nulla regni spe vel honoris h̄ amore duntaxat: ⁊ charitate ingēti. cū pleriq; hoim ei⁹ de gratia: ne pecunias quidē contempserint. neq; eni nos vel Xpis ipse vel eius opa: a terrenis his reb⁹ retraxerint: quin vt vipera. et sues vel reliqua id gen⁹ aiantia solēt: ceno ob uolumur. Quid eni ipsi his feris bestijs videmur p̄stare: quib⁹ cū tā multa pateant exemploy plēa et imitatio ne digna haudquaq; intermittim⁹ inferiora hec despiciere et admirari. cū ne ad breue quidem spectare superiora toleramus: p̄st̄im cū nostri i grā filium de⁹ demiserit celit⁹: cui nec panes ipse impuris: qñ pro te fuerit oblat⁹ et morte affect⁹: pater nec pprio filio te. p̄pter indulst: hūc ipse inedia mace

ceratū parū facis: cū tibi sit eius ope
 viuēdum. quid hac fieri cōtumelia pōt
 deteri? tui ille ob gratiam p̄ditus: te
 p̄pter occisus famelic⁹ pro te diuagat
 tur: vel e suo aliquid huic impartire:
 vt in tuā id vtilitatē concedat. nec q̄
 dez mihi crede. id egeris: quos igitur
 astiusmōi homines nō insensibilitate
 lapides excesserint: qui cū tot reb⁹ ad
 bonū trahūtur ī demonica tñ hac cru
 delitate perseuerent! Atqui ch̄stus
 nec morte tñ et cruce content⁹: quin
 subire etiā inopiā voluit: hospes in
 super vag⁹ et nud⁹ fieri: valitudine af
 fici ⁊ vincula tolerare. vt te vel hoc
 pacto ad se reuocaret. q̄ si p̄ mea hac
 omni tolerantia inquiet: nec vicē red
 dendā exstimaueris: saltē te mee men
 dicatatis misereat. q̄ si nec h⁹ rei gra
 tia mihi cōpatienduz duxeris vel ob
 egritudinē meam haud flex⁹ ⁊ vincu
 la emollire: si ne hec quidez misericor
 dem te et piū reddiderint: leuia tñ et
 friuola deoposcenti ānuas velim: neq̄
 enim p̄ciosiora quedā et magna ex
 posco: sed panē dūtaxat ⁊ tectū ⁊ ver
 ba solantia. q̄ si post hec fueris in tua
 feritate p̄tinacior: saltē pro regni cele
 stis desiderio: siue ob ea q̄ pro te tuli
 certamia exhibe te meliorē. Si demū
 nulla istiusmodi apud te rō cōstabit:
 saltē nature ipsi cōpatere: cū nudū vi
 deris: reminiscere eius quaz pro te tu
 lerim in cruce nuditatis. cui⁹ si nulla
 erit apud te recordatio: vl ob eā quā
 inopū gratia exut⁹ tolero. Fact⁹ sum
 ante hac: te propter egen⁹: et in p̄nti
 egestate p̄mor. vt vndecliq̄ p̄pulsus
 misericordē te prebeas. esuriē tui gra
 tia toleravi: rursum famē pro te pati
 or. Sicutibund⁹ erā dum in cruce p̄de
 rē: imp̄sentiarū sitio pauperum rōne
 vt his vtrisq̄ inedia scz et siti: te mi
 hi adiūgam: piū q̄ pro tua salute red
 dā et humanū. Quocirca r̄si te mihi

pro meis innumeris bñficijs in vice
 reddēda sentia obligatū: nec tñ q̄piā
 te quēadmodū debitorē repeto: quin
 vti beneficuz ⁊ largitorē: sum q̄ pro
 paruis et exiguis reb⁹ corona te ⁊ im
 perio donatur⁹. neq̄ id dixerim: solue
 me egestate vel diuitias elargire. Fui
 equidē pro te paup⁹: sed panē postulo
 ⁊ amictū: vel tenue aliq̄ mee inedia
 solamē. Si fuerim ipse in vincula cō
 icā⁹: haudquaq̄ me inde eximas pos
 stulo: sed vnū illud vt vincūz tui ob
 gratiā: reuises. sic te vel hoc solo: celo
 donaueris. etsi ipse grauissimis te vin
 culis eruerim: feceris tñ mihi si p̄pe
 ditū ⁊ ligatū reuiseris: satis. Possum
 preterea te vel nullis tuis in me me
 ritis coronare. velim tñ me tuis esse
 beneficijs obstrictū: vt te corona do
 no concessa faciat fidentiorē. Idcirco
 cū habeā ipse vnde me alā facultates:
 emē dicādo circūuagor: pro q̄ forib⁹
 tuis astās manū porrigo ⁊ cibari a te
 p̄cupio. amo enī te plurimuz ⁊ mensa
 insup tua delector: q̄ q̄ amictū p̄sue
 tudinis est: vel hec oīa mihi duxerim
 ornamento: quin etiā spectate terrarū
 orbe laudes de te predico vel igētes.
 audientib⁹ q̄ vniuersis altorē meum
 ostendo. Cūq̄ soleat nos cū a quoq̄
 alimur: pudere: celare q̄ itē beneficiū
 p̄suescim⁹: ch̄st⁹ ipse vel nobis obtis
 centib⁹: q̄n vehementi nos amore p̄
 sequit⁹: nostz in se beneficiū vulgabit:
 nostri q̄ haud mediocri cū laude pro
 fitebit. neq̄ ei eū sateri pudebit: nos
 sibi nuditatē patienti amictū: ⁊ fame
 scenti p̄tulisse ⁊ victū. Quib⁹ omnib⁹
 recte p̄ceptis: ne laudeten⁹ contēti si
 mus: quin dicta hec exeq̄mur. Quid
 ei nobis istiusmodi plausus ⁊ laudā
 tiū turba vtilitatis p̄tulerint? vnum
 illud a vobis exegerim: vt ostētatio
 nem hanc et iactantiam: cuz ex factis:
 tū ex vera obr̄perantia vendicetis.

Id enim demum nobis in laudem: id inquam in lucem cedit. et quomodo diademate fulgentius existimaverim. Hanc itaque et decessuri coronam: cum mihi: tum vobis: per Iohannem manum deferendam parate: ut vel in hac vita spe meliori enutriti ad futuram concedentes perpetua beatitudine fruamur.

Inane gloriam detestemur quod valde turpis et durus tyrannis. *Ser. vi.*

Quid tandem inanis glorie cupiditate sumptuosius: quid turpius vel toleratu difficilius fieri potest: siquidem morbi huius dispensanda ex his solent patere: qui frustra et inaniter: cum in theatris edendis et spectaculis tum rebus ceteris istiusmodi interpestivis ad gloriam duntaxat et ostentationem paratis: tum denique in edificandis splendide domibus et excolendis struendis et reliquis inutilibus: que impunitas silentio pretereant: pecuniarum plurimum insumunt. nec sane quempiam fugit: hominem hoc morbo laborantem: prodigium et intractabilem: rapacem insuper et cupidum esse oportere. nam ut habeat unde beluas aliat: alienis fortunis inferet manus. at quid fortunas dixerim: siquidem non eas solum: sed animos ipsos ignis iste depascit neque morte corporis hac modo et presentis: sed futura etiam afficit et eterna. Nam et gehene procreatrix inanis haec gloria: et ignem excitat vehementer: et vermes pestiferos. quinetiam eandem illam videbit quispiam vel apud mortuos tenere imperium. quo quid fieri potest deterior: cumque et reliqua cum morte una: vitia dissolvuntur: hic tamen iactantiae morbus post mortem etiam: omni conatu contendit: suam vel in ipso cadavere naturam proderet. Quippe hac vita excessuri: et statuas sibi insignes: vel eorum substantiam omnem consumpturas: erigi sibi: et attolli demandant: perfinitque plurimum suo funeri luxum: quibus dum inter

rea viverent: nummi unius aut panis gratia: adesse egero: punitiati sunt: mortui vberem vermium mensam prebent. et abinde. quid ergo aliud queras: quod morbi huius excedat tyrannidem: hoc enim ex malo: absurde neque oriuntur cupiditates. siquidem plerisque quos neque decora facies: neque libidinis cupiditas ceperit: iactantiae libido intercipit. ut pro seducta nonnumquam: vel vitiosa muliere: apud alios glorientur. quid reliqua dixerim que ex inani hac gloria mala emergunt: optarem equidem quibus vis barbarorum hominum: potius in servitutem dari: quam semel eius subire iugum. nec enim a barbaris talia captivis iniunguntur: qualia sibi morigeris illa hoc pacto iniquis indicit. Exhibe te civitatis servum: siue te fuerint inferiores: siue clariores: animam aspernare: virtutem negligere: libertatem irride: ac tue demum saluti aduersabere. tunc si quid erit per te bene gestum: non dei oblectandi gratia id egeris. sed ad ostentationem duntaxat et iactantiam: ut per meritum ex eo palmam amittas. cumque te misericordem persistiteris: ieiunio inedia ve affeceris. est labor quidem subeundus. merces vero omni studio perdedenda. Quid huiusmodi potest preceptis dici imitius: siquidem ex eis obrectationes: invidie et desperatio: ortus habent: emanatque malorum omnium mater avaritia. praesertim cum familiarium examina: et barbari auro circumsulti parasiti: assentatores et connexi argento currunt: et reliqua his magis irrisione digna: non voluptatis aut necessitatis gratia: sed ad ostentationem parant. Dicit aliquis. ita se habet: morbumque hunc malum esse cuius patet. quo tamen pacto caneri possit explicandum foret. Caveri inquam illud poterit: si id morbi graue et molestum esse cognoveris. quod optimum profecto erit ad vitium te rectitudinem ineundam: initium. siqui